

Scurtă scrisoare către Cel Ce a creat Universul

Mulți oameni cred în Univers ca Destin, ca Soartă, chiar ca Noroc, ca o Putere nevăzută, care așază evenimentele din viața fiecăruia. Uneori, demult, nu Te cunoșteam prea bine, așa că mai „răsunau” și de la mine aceste „entități”. Dar acum...acum cred în Tine.

Mulți oameni definesc Universul ca fiind Totul: Spațiul, Timpul, Lumea care ne înconjoară, Pământul plus celelalte Planete, Soarele, Luna, Stelele, Cerul. Dar...pe de altă parte, când ne rugăm Ție, ne închinăm spre Cer. Unii pot spune că locuiești acolo, deci că faci parte din Univers. Pe când, în realitate, Tu ești Cel Care l-a gândit așa.

Mulți oameni, atunci când se îndrăgostesc, își spun unul altuia, cu toată intensitatea sentimentelor: „Tu ești Universul meu!”. Apoi se îmbrățișează și se sărută. Dar, dacă nu ai fi fost Tu, nu ar fi existat această dragoste. Pentru că, de fapt, Tu ești Iubirea.

Eu...sunt doar o parte mititică din această mare Iubire, din această mare Lume sau din acest mare Cosmos și Îți scriu această scrisoare pentru a-Ți mulțumi că mi-ai dat viață, că mi-ai oferit dragoste față de Tine și de opera Ta, curaj să Te găsesc în fiecare lucrare și, mai ales, înțelepciune să Te disting, printre atâtea năluci care ne invadează tot mai mult!

.....

Oare, dacă Tu ai creat Universul și tot Tu m-ai creat pe mine, nu cumva...

...eu sunt Universul Tău? ❤️

Ioana Sanciuc, 25 mai 2022